

۲۰۱۷/۰۲/۲۲

ولی احمد نوری

قیام سوم حوت ۱۳۵۸ ش کابل

نباید فراموش شود

فریاد شیر دختران کابل در قیام سوم حوت ۱۳۵۸ زمین را در زیر پا های کمونیستان لعنتی و میهن فروش (خلق و پرچم) آنچنان به لرزه در آورد که فریاد های الله اکبر در فضای کابل پیچیده تا آسمان رفت.

استاد خلیل الله خلیلی سالار شعر و ادب، نویسنده و شاعر زمانه ها و عاشق افغان و افغانستان این روز بزرگ و فراموش ناشدنی و هیجان برانگیز را با اشعار ملکوتی و سوز آفرینش چنان ترسیم کرده است که تا یک نفر افغان است کتله های انسانی کشور ما را همراهی خواهد کرد:

هزاران دختر تکبیرگو، از هر کنار آمد

حرم پروردگان ناز سوی کار زار آمد

پی صید کبوتر، میگ های مرگبار آمد

صدای توپ دشمن از سر بالا حصار آمد

و به قول استاد استادان، در برابر این اتفاق و جنبش دختران فرشته صورت سپاه دشمن با تانک ها، هلیکوپتر ها و طیارات بم افکن روسی به پرواز درآمدند و این فرشتگان را با ماشیندار و هاوان هدف گرفتند. در همین فضا و احوال بود که "ناهدید" به گونه ماه جهان آرا، فرشته صورت، فرخ رخ و خورشید سیمای، و به سخن دیگر:

سیه پوشی، سیه چشمی، غزالی، سرو بالایی
لب جان بخش خود بکشد، با جان سوز آوایی:
به خاک ما چرا ای بی خدایان! پای بنه‌اید
به جان ما چرا ای داعیان صلح افتادید؟
شما بنیان‌گذار جور و تزویرید و بیدادید
ستم‌کارید و آدم‌خوار و خون‌آشام و جلادید

** * **

برآمد از سپاه کفر بانگ آتشین تیری مقارن با صدای خنده فرمانده پیری
از اینسو شد بسوی عرش بالا بانگ تکبیری دریغا گشت "ناهید" وطن ماه زمینگیری

آنگاه مرد و زن افغان در آن آوان خون‌بار، با دیدگان اشکبار دیدند:

به کابل کوچه کوچه عرصه محشر بپا گردید سرا پا باستانی شهر ما ماتم سرا گردید
سپاه کفر در ملک خدا فرمانروا گردید ز خون کشتگان صد نو بهار غم بنا گردید
بلی

قومی که سر به راه شرف می‌دهد به باد
در روز امتحان ملل، شرمسار نیست

خلیلی